

EYKENBLAD

UITGAVE VAN STICHTING EYKENBURG DEN HAAG, JAARGANG 20, NUMMER 1, 2024

Biljarten en verbinden

Ben, onze gepassioneerde
tuinier

Bigi Sma Dey

Debbie's liefdevolle loopbaan
bij Huize Eykenburg

Verhalen van liefde

Colofon

Eykenblad

20e jaargang, nummer 1, 2024

Eykenblad is een uitgave van Stichting Eykenburg en verschijnt vier keer per jaar voor cliënten, medewerkers, vrijwilligers en externe relaties van Stichting Eykenburg.

Oplage

3.000 exemplaren

Redactie

Eliza Nijenhuis
Lotte van Kooten
Yvonne Verbeek

Eindredactie en productie

Eliza Nijenhuis
Lotte van Kooten

Vormgeving en druk

Jerney de Jong
VVC B.V.

Fotografie

Bart Versteeg

Adverteren

pr@eykenburg.nl

Bezoekadres

Huize Eykenburg,
Kruisbessenstraat 12 2564 VD Den Haag
Het Zamen,
Esperantostraat 12 2518 LH Den Haag
Het Coornhert,
Erasmusplein 87 2532 RG Den Haag

Kopij kunt u sturen naar:

Stichting Eykenburg
Redactie Eykenblad
Postbus 64627
2506 CA Den Haag
E-mail: redactie@eykenburg.nl
Telefoon: 070 - 750 70 00

De redactie kan kopij inkorten, aanpassen of weigeren. Uitgever en redactie zijn niet verantwoordelijk voor uitspraken van personen. Aan de inhoud kunnen geen rechten worden ontleend.

© Stichting Eykenburg 2024

Inhoud

15

27

32

36

- 3 Voorwoord
- 4 Korte berichten
- 6 Biljarten en verbinden
- 8 Haags Ontmoeten
- 9 Belevissen van een teamleider
- 10 Vitaliteitsspelen
- 13 Uit de bus klappen
- 14 Terug naar het jaar: 1978
- 15 Verhalen van liefde bij Huize Eykenburg
- 26 Mariette
- 27 Bigi Sma Dey

- 32 Ben, onze gepassioneerde tuinier
- 34 Verbouwing van de Ontmoetingspleinen
- 36 Debbie's liefdevolle loopbaan bij Huize Eykenburg
- 37 Wisselcolumn
- 38 Contact
- 39 Puzzel

Niet eerder begon ik met zulke gemengde gevoelens aan het schrijven van het voorwoord. Voor u ligt namelijk het laatste voorwoord van mijn hand!

Na 16 jaar heb ik besloten van mijn vervroegd pensioen te gaan genieten en mijn rol als bestuurder van Stichting Eykenburg neer te leggen. Ondanks dat ik uiteraard uitkijk naar deze mooie stap in mijn leven, gaat het mij ook aan mijn hart om mijn medewerkers, de bewoners en cliënten en de mooie organisatie te verlaten. Met mijn beslissing, om het stokje aan een nieuwe bestuurder over te dragen, ben ik dan ook niet over één nacht ijs gegaan. We hebben zoveel met elkaar meegemaakt.

Voorwoord

Toen ik in 2008 bij Stichting Eykenburg kwam, waren de handtekeningen voor de bouw van Het Zamen net gezet. Een groot en kostbaar project en daardoor geen ideale startpositie voor een nieuwe bestuurder, maar uiteindelijk hebben we daar met z'n allen de schouders onder gezet en er een succes van weten te maken. Het financieel gezond maken en daarna houden van de stichting had voor mij de hoogste prioriteit, van waaruit we verder konden bouwen om de zorg voor onze bewoners en cliënten te optimaliseren.

In de afgelopen 16 jaar is de zorg, en met name de ouderenzorg, enorm veranderd. Onder druk van maatregelen, bezuinigingen en beslissingen vanuit de overheid hebben we stappen moeten zetten waar we in de 'ideale wereld' niet voor zouden hebben gekozen, maar ik heb er altijd in geloofd dat de kracht juist zit in het omzetten van deze omstandigheden in mogelijkheden.

Zo hebben wij de zorg binnen Stichting Eykenburg persoonsgericht weten te maken en mogelijkheden ontwikkeld om de bewoner en cliënt meer eigen regie te geven. Ook de Leefcirkels zijn natuurlijk een mooi voorbeeld. Hiermee hebben wij een enorme stap weten te zetten richting meer vrijheid voor onze PG-bewoners. Daarnaast hebben we met de praktijkleerafdelingen (en de daaraan verbonden samenwerking met ROC Mondriaan), de opzet van de geïntegreerde teams en de ontwikkeling van de Ontmoetingspleinen, vooruitgang weten te creëren voor zowel onze bewoners en cliënten als voor onze medewerkers.

Maar laten we ook de Corona-periode niet vergeten. Een onrustige, onzekere, vaak verdrietige periode, waarin wij iedere dag weer op stel en sprong keuzes moesten maken, vaak onder druk van de overheid en waarvan we eigenlijk soms niet wisten waar we nu eigenlijk goed aan deden. De verpleeghuizen moesten dicht, evenals onze restaurants en familie werd met hoogwerkers naar de hogere etages van onze panden gehesen om door het raam naar hun naasten te kunnen zwaaien. Maar toch heeft deze periode mij als bestuurder destijds trotser gemaakt dan veel andere situaties. Mijn medewerkers lieten zien uit het juiste 'zorghout' te zijn gesneden en vormden met z'n allen één team en zorgden ervoor dat onze bewoners en cliënten het, onder de omstandigheden, toch zo goed mogelijk hadden. Kortom, er is veel gebeurd in de afgelopen 16 jaar.

De Raad van Toezicht heeft inmiddels een nieuwe bestuurder geworven en per eind november zal zij het stokje van mij over nemen. Ik ben ervan overtuigd dat ik Stichting Eykenburg in goede en verantwoorde handen achterlaat.

Ik wens u allemaal het beste!

Alex Reede
Raad van Bestuur

Korte berichten

Dag van de zorg

Natuurlijk verdienen onze medewerkers elke dag waardering voor hun harde werk. Maar op 12 mei zetten we hen extra in het zonnetje, want het was de Dag van de Zorg! Ter gelegenheid hiervan ontvingen al onze medewerkers een vrolijk voorjaarsdoosje thuis.

Bedankt voor jullie geweldige inzet!

Roel's Beestenboel

Huize Eykenburg en Het Zamen kregen bijzonder bezoek: Roel's Beestenboel! Er werd een klein boerderijtje opgezet met een hele reeks boerderijdieren, zoals konijnen, kippen, geitjes, lama's en meer. De bewoners genoten volop; ze konden de dieren niet alleen bewonderen, maar ook aanraken en ermee spelen. Het was prachtig om te zien, en de blije gezichten spraken boekdelen!

De boerderijdieren brachten een zachte rust, terwijl hun warme aanwezigheid een glimlach op elk gezicht toverde.

Wist je dat?

Wist je dat we regelmatig leuke activiteiten organiseren op onze locaties? Zo houden we bijvoorbeeld vaak muzikale zangmiddagen, waar we samen met de bewoners genieten van mooie muziek, meezingen en zelfs een dansje wagen. Het is altijd een gezellige tijd vol muziek en plezier!

Welkom aan de nieuwe groep ROC Mondriaan-studenten

Aan het begin van ieder schooljaar begint een grote groep nieuwe studenten van het ROC Mondriaan aan hun stage op de praktijkleerafdeling/reguliere afdeling van Het Zamen en Huize Eykenburg.

Dit jaar, op 26 augustus 2024, heette teamleider Laura Richel en praktijkopleider Deska Tokaay 22 studenten welkom op Het Zamen. Teamleider Margriet Monkou Mooij

en praktijkopleider Liesbeth van der Meer verwelkomden 26 studenten in Huize Eykenburg.

We zijn blij om dit jaar weer zo'n grote groep stagiaires te mogen ontvangen. We hopen dat jullie hier veel leren en mooie ervaringen opdoen voor de toekomst. Heel veel succes en vooral plezier!

Offerfeest

Dit jaar vierden we opnieuw het Offerfeest, en dat deden we met volle overtuiging! Op onze locaties hebben we er een echt feest van gemaakt, compleet met smakelijke hapjes en drankjes. Traditionele lekkernijen zoals verrukkelijke baklava werden uitgedeeld, en er werd uiteraard ook genoten van een heerlijk kopje verse muntthee. Het was een feest vol smaak en gezelligheid!

Bij onze stichting vinden we het belangrijk om verschillende religieuze feesten te vieren, omdat we een open organisatie zijn die diversiteit en saamhorigheid koestert. Door het gezamenlijk vieren van deze

bijzondere momenten, versterken we de verbinding tussen alle betrokkenen en vieren we de rijkdom van elkaars cultuur en tradities.

Biljarten en verbinden

Huize Eykenburg is al jaren een baken van warmte en verbondenheid in de gemeenschap. Voor velen is het meer dan alleen een woonzorgcentrum; het is een plek waar bijzondere verhalen en vriendschappen ontstaan. Een van de mensen die deze unieke sfeer van dichtbij heeft ervaren, is Karel de Graaf. In dit interview deelt hij zijn persoonlijke reis, die begon met bezoeken aan zijn vader en uitgroeide tot een vaste wekelijkse biljartsessie in het hart van Huize Eykenburg.

“Al minstens tien jaar ben ik een vaste gast bij Huize Eykenburg, waar ik aanvankelijk in mijn eentje mijn biljartvaardigheden aanscherpte, maar al snel veranderde dat. In 2014 kreeg ik een verontrustende diagnose van het ziekenhuis, waardoor ik van het ene naar het andere ziekenhuis werd gestuurd en in een diepe dip belandde. Mijn huisarts verbood me te werken en adviseerde me om vooral leuke dingen te gaan doen, mijn werk te vergeten en te focussen op herstel. Ik ben gaan wandelen, biljarten en fietsen en heb zelfs tweemaal de Vierdaagse gelopen, een fantastische ervaring.”

Biljarten

“Om mijn biljartpassie verder te ontwikkelen, sloot ik me aan bij biljartvereniging RVVS in Biljartcentrum Samonda aan de Genemuidenstraat. Al snel besepte ik dat één keer per week niet voldoende was om mijn vaardigheden te verbeteren, dus ging ik op zoek naar meer speelmogelijkheden. Toen herinnerde ik me de biljarttafel bij Huize Eykenburg, van mijn bezoek aan mijn vader in 2010. Na wat navraag bleek dat ik daar mocht spelen, met als voorwaarde dat bewoners altijd voorrang hadden; een regeling waar ik volledig achter stond.”

‘Tijdens mijn biljartspel met de bewoners werden talloze prachtige verhalen uit het verleden gedeeld’

Het Ontmoetingsplein

“Ik bracht vele dagen per week door op het Ontmoetingsplein, voorheen Het Binnenhof, waar ik mijn biljarttechnieken aanscherpte. De dames achter de bar, Marianne, Monique en Mees, maakten mijn verblijf des te gezelliger met hun vriendelijke gesprekken en kopjes koffie. Soms kwamen bewoners en bezoekers langs en vroegen of ze mee mochten spelen. Ik vond het geweldig om ze te zien genieten, maar benadrukte altijd dat de bewoners voorrang hadden. Sommigen van hen speelden

verrassend goed, zoals Puc de Jong, die zelfs bij Samonda speelde. Tijdens mijn biljartspel met de bewoners werden talloze prachtige verhalen uit het verleden gedeeld, van avonturen met een band tijdens tours door Nederland en Duitsland tot ontroerende levensverhalen. Het bracht me tot het besef hoe het leven anders kan verlopen.”

Een warm bad

“Terugkijkend op mijn ziekteperiode, ben ik dankbaar voor Eykenburg, de rust die ik daar vond en de waardevolle gesprekken met bewoners. Een warm bad waar je in terecht komt. Het Eykenblad bood inspiratie met prachtige verhalen over de bewoners en de georganiseerde activiteiten. Dit alles bracht me op het idee om ook mijn verhaal te delen.”

Haags Ontmoeten

Het Haags Ontmoeten is een initiatief van de gemeente Den Haag. Een plek in de wijk waar alle zelfstandig wonende Haagse ouderen of hun mantelzorgers zonder afspraak binnen kunnen lopen om anderen te ontmoeten, ervaringen te delen of te ontspannen. U bent van harte welkom in de Babbelbox, 't Praethuys en het Kletshoekje. De koffie staat voor u klaar!

't Praethuys	
p/a Huize Eykenburg Kruisbessenstraat 12	
Vier dagen per week geopend van 10.00 - 16.00 uur	
Dinsdag	
10.00 – 12.00 uur	Spelletjes
14.00 – 16.00 uur	Spelletjes
Woensdag	
10.00 – 12.00 uur	Spelletjes
14.00 – 16.00 uur	Spelletjes
Donderdag	
10.00 – 12.00 uur	Spelletjes
14.00 – 16.00 uur	PC-hulp/Spelletjes
Vrijdag	
10.00 – 12.00 uur	Spelletjes
14.00 – 16.00 uur	Muziek met een hapje & drankje

het Kletshoekje	
p/a het Coornherthuis Erasmusplein 87	
Vier dagen per week geopend van 10.00 - 16.00 uur	
Maandag	
Gehele dag	Spelletjes en praatjes
Woensdag	
Gehele dag	Spelletjes en praatjes
Vrijdag	
10.00 – 14.00 uur	Spelletjes
14.00 – 16.00 uur	Borrelmiddag
Zaterdag	
Wisselende themadag met hapjes of lunch	

de Babbelbox	
p/a Het Zamen Esperantostraat 12	
Zes dagen per week geopend van 10.00 - 16.00 uur	
Maandag	
10.00 – 12.00	Spelletjes
14.00 – 16.00 uur	Wisselend (thema-)activiteiten
Dinsdag	
10.00 – 12.00 uur	Crea-ochtend
14.00 – 16.00 uur	Spelletjes
Woensdag	
10.45 – 11.30 uur	Bewegen
14.00 – 16.00 uur	Spelletjes Quiz/geheugentraining
Donderdag	
10.00 – 12.00 uur	Breien
14.00 – 16.00 uur	Spelletjes
Vrijdag	
10.45 – 11.30 uur	Bewegen
14.00 – 16.00 uur	Muziek met een hapje & drankje
Zaterdag	
10.00 – 12.00 uur	Spelletjes
14.00 – 16.00 uur	Spelletjes

Mocht u vragen hebben of meer informatie wensen, dan kunt u contact opnemen met het Cliënt Contact Centrum: 070 - 750 70 00.

Belevenissen van een teamleider

Een onverwachte verbintenis in het park

Grace Specht, teamleider van afdeling Perron1a, werkt al 45 jaar in de zorg. Ze deelt haar ervaringen om anderen te inspireren.

Op mijn vrije dag zit ik in het park op een bankje, en er komt een vrouw naast mij zitten. “Goedemorgen,” zegt ze tegen mij, “hoe gaat het met u?” Ik antwoord: “Het gaat goed, dank u. En hoe gaat het met u?” Ze stelt zichzelf voor als Odette. Odette vertelt mij dat haar moeder erg vergeetachtig aan het worden is en dat zij dat zo moeilijk vindt. “Ik zit hier even bij te komen,” zegt ze. “Mijn moeder is vandaag voor het eerst naar de dagopvang. Nu heb ik even tijd voor mijzelf.” Haar moeder heeft de diagnose Alzheimer gekregen.

Het raakt me wat Odette vertelt. Ik denk terug aan mijn eigen vader. Zijn geheugen liet hem steeds meer in de steek. Het was moeilijk om dit bespreekbaar te maken binnen de familie, maar uiteindelijk werd Alzheimer geconstateerd.

Ik besprak met mijn familie hoe we dit zouden aanpakken. Als zorgprofessional wist ik de juiste weg te bewandelen en ontmoette ik Joan, een geweldige casemanager. Dankzij haar hulp kregen we drie keer per dag thuiszorg voor persoonlijke verzorging en medicatie.

Mijn vader zou twee keer per week naar de dagopvang gaan om mijn moeder te ontlasten. Hij genoot ervan, maar ging snel achteruit. De thuiszorg werd intensiever en uiteindelijk werd opname onvermijdelijk. Joan vond een crisisplek voor mijn vader in een verpleeghuis.

Twee dagen voor zijn opname vertelde ik hem over het verpleeghuis. Hij vond het moeilijk, maar begreep dat het nodig was. De dag van de opname bracht ik hem weg en maakte zijn kamer gezellig. Ik beloofde dat we vaak zouden komen. Elke dag na mijn werk bezocht ik hem. We wandelden, dronken thee en haalden herinneringen op. Mijn moeder en ik maakten zijn dagen zo goed mogelijk. Twee weken later overleed mijn vader in het verpleeghuis.

Ik denk nog vaak terug aan het gesprek dat ik met Odette had in het park; op dat moment voelden wij een verbintenis met elkaar. Een jaar na het overlijden van mijn vader kreeg ik op mijn werk een nieuwe opname. Het was de moeder van Odette, en sindsdien is onze band nog sterker geworden.

Vitaliteitsspelen

De jaarlijkse Haagse Vitaliteitsspelen zijn opgezet om 50-plussers te laten kennismaken met verschillende sporten. Dit jaar werd de groep begeleid door een van de meest succesvolle bokkers aller tijden, Arnold Vanderlyde (61), die de deelnemers een bokstraining gaf.

De gemeente Den Haag organiseerde dit jaar opnieuw de Haagse Vitaliteitsspelen voor 50-plussers, waar ook Stichting Eykenburg aanwezig was. Er werd een leuke rollatorrace gehouden en je kon deelnemen aan OldStars-voetbal, yoga, honkbal, wandeltochten en nog veel meer. Naast de sportactiviteiten was er ook volop gelegenheid om te genieten van muziek, een gezonde lunch, fitheidstests en gezondheidstips. Alles draaide om het bevorderen van de gezondheid.

Dé apotheek in uw wijk

- Persoonlijk advies van onze apothekers
- Open op zaterdag (Bohemenwijk en van Laaren)
- Wij bezorgen gratis aan huis
- 24/7 kluis voor afhalen medicijnen (Bohemenwijk, Akelei en van Laaren)

Bohemenwijk Apotheek
Laan van Meerdervoort 1306
tel. 070-36 85 810
www.bohemenwijkapotheek.nl

Akelei Apotheek
Akeleistraat 35m
tel. 070-30 89 800
akeleiapotheek.nl

Apotheek van Laaren
Laan van Meerdervoort 629
tel. 070-36 08 683
apotheekvanlaaren.nl

**Met ElderCare gaat u
opgewekt en goed
voorbereid het voorjaar in...**

**Al uw medische en
facilitaire hulpmiddelen
bij één leverancier!**

Continëntiezorg
Absorberend en Afvoerend

Diabeteszorg
Meters, Teststrips en Lancetten

Stomazorg
Colo-, ileo- en Urostoma's

Wondzorg
Bescherming en Verzorging

Hygiëne en Facilitair
Reiniging en Desinfectie

Voor meer informatie
over ons uitgebreide assortiment,
neem vrijblijvend contact met ons op
zorgadviseurs@eldercare.nl

Uit de bus klappen

In deze rubriek vertelt buschauffeur JP over zijn ervaringen. Deze keer een verhaal over de groei van een klein groepje cliënten naar een bloeiende gemeenschap, met Bep als trouwe metgezel vanaf het begin.

Mijn onvergetelijke cliënte Bep

Groei van de gemeenschap

Ik vind het wonderlijk om te zien hoe de groep cliënten die ik ophaalde, van een klein groepje uitgroeide naar een bloeiende gemeenschap. Toen ik in 2018 begon met het ophalen van cliënten die nog zelfstandig thuis woonden, was het aanvankelijk een klein groepje. De dagbesteding vond plaats op één locatie in Het Zamen, waar per week zo'n vijftien cliënten, verspreid over drie en een halve dag, bijeenkwamen. In de loop der tijd zijn we uitgegroeid naar drie dagbestedingslocaties die zes dagen per week open zijn. Nu vervoeren we met de bus een veelvoud aan cliënten, naast degenen die met eigen vervoer komen of worden gebracht door mantelzorgers en taxidiensten. En vanaf het begin was Bep erbij.

Ontmoeting met Bep

Bep woonde diep in Loosduinen en kwam drie dagen per week. In het begin observeerde ze me nauwkeurig, maar al snel werd ik door haar geaccepteerd. Ze noemde me vaak CJ, met de opmerking dat ze wel wist dat mijn naam uit twee letters bestond, maar niet precies welke, en dat ze de volgorde soms vergat.

De nieuwe bus en Bep's opmerkingen

Na bijna een jaar kreeg de stichting een nieuwe bus. De eerste keer dat Bep met de nieuwe bus meereed, vroeg ze me of ik even bij de drogist wat paracetamol wilde kopen. Aangekomen in de Vlierboomstraat zette ik de bus neer en stapte uit. Ik zag dat ik in de verkeerde zijstraat stond, stapte weer in en reed naar de volgende zijstraat. Daar aangekomen haalde ik het busje paracetamol en gaf het aan Bep. Terwijl ik weer achter het stuur kroop, zei Bep: "Hee CN, ik begrijp wel dat je stil bent. Je moet nog

wennen aan de nieuwe bus, daarom rijdt je ook verkeerd natuurlijk. Maar het gaat al beter dan vanochtend, want toen was ik niet zeker of we wel levend aan zouden komen!"

Een hete dag en Bep's inzicht

Een ander onvergetelijk voorval was op een werkelijk snikhete dag (40 graden Celsius). Toen ik bij de bus aankwam, zag ik een grote natte plek onder de voorkant van de bus. Ik schrok, maar stapte toch in om te kijken of de bus nog wel zou starten. Bep zag mijn gezicht en vroeg wat er aan de hand was. Ik antwoordde dat er een plas water onder de bus lag, waarop zij zei: "Dat is van de airco die overuren maakt met dit takkeweer. Mijn zoon heeft dat ook met zijn Mercedes gehad. Niks aan de hand joh!" Ik stond perplex, want ze had gelijk.

Bep's verhuizing naar Het Zamen

Na enkele jaren meegereden te hebben, verhuisde Bep naar Het Zamen. Daar kwam ik haar bijna dagelijks tegen. We maakten een praatje of gingen sigaretten kopen. Ze heeft daar nog jarenlang met tevredenheid gewoond.

Bruggenbouwen

Koningin Juliana opent de nieuwe Moerdijkbrug. De brug heeft bredere, stalen liggers, waardoor er in beide richtingen meer ruimte is gecreëerd voor drie rijstroken en een fietspad.

Barre winter

Nederland wordt getroffen door zware sneeuwstormen die een ongekende chaos veroorzaken. Er volgen twee maanden met ongekend winters weer.

Rivers of Babylon

De bestverkochte single van dit jaar is van Boney M.: *Rivers of Babylon/ Brown girl in the ring*. Het nummer is overigens een cover van de Jamaicaanse reggaegroep The Melodians.

You're the one that I want

De film Grease met John Travolta en Olivia Newton John gaat in première. De soundtrack staat wekenlang op nummer één en "Greasedansen" wordt een rage onder de jeugd.

Traumatische finale

Het Nederlands Elftal verliest in de WK finale van Argentinië met 3-1. Bij een stand van 1-1 treft Rob Rensenbrink helaas de paal in blessuretijd en scoort Argentinië nog twee keer in de verlenging.

Poesje mauw

De eerste aflevering van de strip Garfield komt uit. De strip over de oranje kat verschijnt pas twee jaar later voor het eerst in een Nederlandse krant; de Telegraaf.

Terug naar het jaar:

1978

Na eindeloos overleg wordt het historische Camp David-akkoord ondertekend, houdt dicator Videla zijn openingsspeech tijdens het WK voetbal en wordt er in Nederland kwik in sinaasappels ontdekt. Dit is het jaar 1978.

De Kneet

Gerrie Knetemann wordt op de Nürburgring wereldkampioen wielrennen. Eerder dit jaar wint hij ook al de slotrit van de Ronde van Frankrijk op de Champs-Élysées.

33 dagen

Paus Paulus VI overlijdt en Johannes Paulus I volgt hem op. Zijn pontificaat duurt slechts 33 dagen, want hij overlijdt - vermoedelijk - aan een hartaanval.

Verhalen van liefde bij Huize Eykenburg

Bij Huize Eykenburg wonen echtparen met mooie en bijzondere verhalen. Elk stel heeft zijn eigen weg afgelegd, van de eerste ontmoeting tot het leven dat ze nu samen delen. In deze verhalen vertellen ze over de plekken waar ze elkaar hebben ontmoet, de reizen die ze hebben gemaakt, en de liefde die hen altijd heeft verbonden. Of het nu gaat om feestjes van vroeger, gezamenlijke avonturen in het buitenland, of hun nieuwe leven in Huize Eykenburg, hun band blijft sterk. Ondanks de veranderingen die ouderdom met zich meebrengt, blijft hun liefde centraal staan in hun dagelijks leven.

Van jeugdliefde tot nu al 65 jaar getrouwd

Meneer en Mevrouw Van Asperen hebben hun leven opgebouwd in Loosduinen. Inmiddels vinden ze hun nieuwe thuis in Stichting Eykenburg, op de echtparenafdeling genaamd Arkeneel. In dit interview delen ze hun bijzondere levensverhaal.

65 jaar liefde

Wanneer je het gezellige appartement van Meneer en Mevrouw Van Asperen binnenstapt, voel je meteen de warmte en liefde die dit echtpaar uitstraalt. Beiden geboren en getogen in Loosduinen. Nu brengen ze hun dagen door in Stichting Eykenburg. "Loosduinen blijft ons thuis," vertelt Mevrouw Van Asperen glimlachend. "Daar zijn we altijd op ons gemak geweest."

'We hebben elkaar ontmoet op de korfbal. Hij was mijn trainer'

Hun liefde begon op de korfbalvereniging, waar de toen 14-jarige Mevrouw Van Asperen door haar toekomstige echtgenoot werd getraind. "We schelen zeven jaar," lacht ze. Deze jeugdromance groeide uit tot een onbreekbare band en op 10 augustus 1959 stapten zij in het huwelijksbootje. "65 jaar getrouwd inmiddels," vult Meneer Van Asperen trots aan.

Jaren in Loosduinen

Hun levensreis was echter niet zonder uitdagingen. "We hebben de oorlog meegemaakt," begint Mevrouw Van Asperen, "en toen we uit huis wilden, was dat erg moeilijk." Het jonge stel heeft toen op de zolderetage van het winkelpand van de ouders van Meneer Van Asperen gewoond. "Om daar te mogen wonen moesten we eerst trouwen. In die tijd kreeg je alleen op die manier een vergunning," legt Meneer Van Asperen uit. Drie jaar na hun huwelijk is hun dochter geboren, gevolgd door hun zoon. Nu genieten ze ook van vier kleinkinderen.

Overgang naar Eykenburg

Stichting Eykenburg werd een nieuwe mijlpaal in hun leven. "Ik heb er heel erg tegenop gezien," geeft Mevrouw Van Asperen toe. "Het duurde een half jaar voordat ik akkoord ging." Maar de zorgzaamheid van het personeel en de voorzieningen hebben hen uiteindelijk overtuigd. "Het eten is goed en de zusters zijn allemaal heel aardig en behulpzaam," beaamt Meneer Van Asperen.

'We zijn ooit begonnen op een zolderetage, en hier zijn we nu weer, opnieuw'

'Het was ontzettend gezellig en lekker veel gegeten'

Vertrouwd gevoel

Het echtpaar heeft ook hun eigen meubels meegenomen naar hun nieuwe woning, wat hen sneller helpt zich thuis te voelen. "Dat geeft je meteen een vertrouwd gevoel," legt Mevrouw Van Asperen uit. De overgang naar Stichting Eykenburg bracht ook nieuwe sociale contacten en activiteiten met zich mee. Hoewel Meneer Van Asperen door gehoorproblemen en een slechte zicht minder vaak deelneemt aan drukke evenementen, geniet Mevrouw Van Asperen volop van de feestelijke bijeenkomsten, zoals het Offerfeest en Vlaggetjesdag. "Het was ontzettend gezellig en lekker veel gegeten," zegt ze lachend.

Familiebezoeken

Elke week brengen familiebezoeken en wandelingen met vrijwilliger Dennis een glimlach op het gezicht van Meneer en Mevrouw Van Asperen. Hun zoon bezoekt hen regelmatig en helpt met de boodschappen. "Dat is altijd iets om naar uit te kijken," zegt Mevrouw Van Asperen dankbaar. Ook vrijwilliger Dennis zorgt voor een frisse wind in hun routine. "Eén keer in de twee weken gaan we wandelen. Dat is altijd een leuk uitje," vertelt ze.

Liefde voor de natuur

Meneer Van Asperen's liefde voor de natuur en tuinieren komt ook tot uiting in de herinneringen aan hun tuin. "Ik deed alles zelf. Van zaadjes planten tot het oogsten van groenten," herinnert hij zich. De zelfgekweekte groenten werden met trots op tafel gezet, een tastbare beloning voor hun harde werk. Van Andijvie en prinsessenbonen tot peulen en sla. Ze hadden het allemaal.

Hoewel ze nu geen eigen tuin meer hebben, vinden ze troost in de gemeenschappelijke tuin van Eykenburg. De kippen en kuikentjes brengen een vleugje natuur in hun dagelijkse leven. "Het is leuk om dit te zien," zegt Mevrouw Van Asperen met een glimlach.

Zolderetage

Hoewel Loosduinen altijd hun vertrouwde thuis zal blijven, voelen Meneer en Mevrouw Van Asperen zich nu helemaal op hun plek bij Stichting Eykenburg. Ze hebben een fijne en vertrouwde plek op de echtparenafdeling genaamd Arkeneel. Mevrouw van Asperen zegt lachend: "Wist je dat Arkeneel zolderkamer betekend?". Lachend zegt ze vervolgens: "Het leven brengt ons soms op verrassende wijze terug naar waar we ooit begonnen zijn. We zijn ooit begonnen op een zolderetage, en hier zijn we nu weer, opnieuw op zolder."

Van de eerste ontmoeting tot countrydansen

Meneer en mevrouw Van der Sman wonen inmiddels anderhalf jaar op de echtparenafdeling Arkeneel bij Stichting Eykenburg. Oorspronkelijk komen ze uit Den Haag en hebben 25 jaar in het Westland gewoond voordat ze hiernaartoe verhuisden. In dit interview gaan we dieper in op hun prachtige liefdesavontuur.

De bijzondere ontmoeting

Het echtpaar ontmoetten elkaar op 7 oktober 1957 om tien voor half acht, op de vijftiende verjaardag van mevrouw Van der Sman. Ze herinnert zich nog goed hoe meneer Van der Sman die dag voorbereed op z'n versierde brommer. "Hij toeterde en zwaaide en ik zwaaide terug. Dat was de eerste keer dat we elkaar zagen", vertelt mevrouw Van der Sman. "Die eerste indruk van Arnald is nog steeds hetzelfde", voegt ze met een glimlach toe. "Hij is een beetje ouder geworden... en ik ook."

Hun passie Countrydansen

Een grote passie van het paar was Countrydansen. Ze hebben dit samen meer dan 25 jaar gedaan en zelfs meegedaan aan wedstrijden in Engeland. "Onze hoedjes staan nog steeds op de kast", zegt meneer Van der Sman. Ze herinneren zich met plezier een spontaan dansoptreden op straat in Newcastle, Engeland, wat veel aandacht trok van de lokale bevolking.

*'Wij konden het nooit laten
als we muziek hoorden,
dan moesten we dansen.
Dat hebben we dus gedaan'*

Naast hun liefde voor dansen, waren meneer en mevrouw Van der Sman ook echte kampeers. Van een klein tentje tot een luxe camper, ze hebben vele zomers doorgebracht in Frankrijk en Gelderland. "Onze kinderen kwamen vaak mee en dat maakte de vakanties extra bijzonder", zegt meneer Van der Sman. "Ja die twee dochters van ons zijn niet te vervangen," vult mevrouw Van der Sman glimlachend aan.

Meneer Van der Sman herinnert zich nog zijn hobby van het zoeken met een metaaldetector. "Ik vond vaak geld op het strand of in het bos", zegt hij. Van het geld dat hij vond, zijn ze zelfs op vakantie gegaan. Nu is het zijn kleinzoon die deze hobby voortzet.

Overgang naar Eykenburg

Toen meneer Van der Sman door gezondheidsproblemen minder mobiel werd, volgde een stroomversnelling. De thuiszorg volstond niet meer en met de enorme inzet van hun dochters en schoonzoon werd de overstap naar Stichting Eykenburg snel geregeld. Na een kort verblijf op Klavertje Vier vonden ze hun plek bij Arkeneel in Huize Eykenburg, waar het ruime appartement en de goede zorg hen goed bevallen. "Het is hier heel prettig. We worden goed verzorgd en er zijn veel activiteiten."

*'Het kan niet mooier,
het kan echt niet beter'*

Ze nemen actief deel aan de activiteiten, zoals muzikale zangmiddagen en andere evenementen. "We gaan altijd naar de vrouwelijke dj. Ze weet wat ons lievelingsnummer is en die wordt dan ook altijd gedraaid", zegt mevrouw Van der Sman. Onlangs heeft mevrouw Van der Sman zelfs geholpen met het bakken van pannenkoeken, wat ze erg leuk vond om te doen.

Meneer en mevrouw Van der Sman benadrukken hoe belangrijk het voor hen was om samen te blijven. "Dat was voor mij het allerbelangrijkste", zegt mevrouw

*'We hebben ook een heleboel
vrienden en vriendinnen
gemaakt. Er wordt gewoon
gezoend als ze komen en gaan'*

Van der Sman. "Ik was bang dat we gescheiden zouden worden, maar dat is het fijne hier van de echtparenafdeling." Meneer en mevrouw Van der Sman zijn echt een voorbeeld voor velen. Ze blijven genieten van elkaars gezelschap, nemen met plezier deel aan alle activiteiten en hebben veel nieuwe vrienden gemaakt in hun nieuwe thuis.

Een levenslange liefde

Meneer en mevrouw Van Vliet, beiden geboren in het Westlandse Wateringen, delen al meer dan zeventig jaar lief en leed met elkaar. Al bijna drie jaar wonen zij samen op de echtparenafdeling Klavertje Vier bij Stichting Eykenburg. In dit interview kijken we terug op de levenslange liefde tussen dit echtpaar.

De jonge jaren

Ze ontmoetten elkaar in hun geboortedorp tijdens de bruiloft van de zus van meneer Van Vliet. “Ze zeggen wel eens van de ene bruiloft komt de andere”, lacht mevrouw Van Vliet, terwijl ze terugdenkt aan hoe hun relatie begon.

In hun jonge jaren besloten ze hun geluk te zoeken in Den Haag. “In Wateringen waren al twee groenteboeren, dus er was geen ruimte voor ons”, vertelt mevrouw Van Vliet. In de stad vonden ze wel een plek waar zij hun groentezaak konden beginnen. Op de hoek van de Frambozenstraat en Tomatenstraat bouwden ze samen een succesvolle winkel op, waar ze jarenlang hard werkten. “We hebben een prachtige tijd gehad”, zegt meneer Van Vliet met een glimlach.

Hun leven was echter niet alleen gevuld met werken. Ze vonden altijd tijd voor elkaar en voor plezier. Fietsen door de duinen, wandelen door de natuur en samen op vakantie naar Zeeland waar ze zestien jaar lang genoten

‘Door de winkel konden we niet zo ver op vakantie. We hadden maar drie weken en die moesten we altijd goed benutten’

van hun zomers. Hun avonturen beperkten zich niet alleen tot Nederland. Drie keer maakten ze de lange reis naar Australië om familie te bezoeken. “We zijn er drie keer twee maanden geweest”, vertelt mevrouw Van Vliet trots. “Mijn broer woont daar nog steeds.”

Liefde voor varen

Na het runnen van hun groentezaak voor maar liefst 37 jaar, gingen meneer en mevrouw Van Vliet met pensioen en konden ze meer tijd vrijmaken voor reizen. “We zijn na de winkel veel gaan varen”, zegt meneer Van Vliet. Ze genoten van het leven aan boord van een boot, maakten

tochten door Nederland en bezochten prachtige plekken langs de Nederlandse waterwegen. “We hadden zoveel plezier!”, herinnert hij zich.

Overgang naar Eykenburg

De laatste jaren bracht echter veranderingen met zich mee. Meneer Van Vliet kreeg een licht herseninfarct, waardoor thuis wonen steeds moeilijker werd. Uiteindelijk kozen ze voor een nieuw thuis in Huize Eykenburg in Den Haag. Het was belangrijk voor hen om dicht bij hun kinderen te blijven en Huize Eykenburg bood de mogelijkheid om samen te blijven, wat voor hen van onschatbare waarde is.

‘We liepen er altijd langs en dachten: dat is lekker dicht bij huis’

De verhuizing naar hun nieuwe woning was echter niet eenvoudig. “De overgang is voor iedereen heel moeilijk”, geeft mevrouw Van Vliet toe. Ondanks de uitdagingen hebben ze zich hier gesetteld en genieten ze van hun nieuwe omgeving. Wat het extra bijzonder maakt is dat de zus van mevrouw Van Vliet ook in Huize Eykenburg woont. “Het is fijn om haar zo dichtbij te hebben,” vertelt ze. “In

november viere wij allebei onze verjaardag hier. Dat vind ik zo bijzonder!”

Familiebezoeken

De kinderen en kleinkinderen van meneer en mevrouw Van Vliet zijn altijd een belangrijke bron van vreugde geweest. Ze genieten van de bezoeken, een prachtig bosje bloemen en de gedeelde herinneringen, vooral de avonturen in Zeeland en de verhalen over Australië.

Meneer en mevrouw Van Vliet zijn al meer dan 70 jaar samen, waarvan 65 jaar getrouwd. “Het zijn die kleine dingen die het doen,” zegt mevrouw van Vliet “we hebben zoveel mooie herinneringen met elkaar”.

De blijvende liefde

Meneer en mevrouw Dittmar wonen nu drie jaar op de echtparenafdeling van Huize Eykenburg, waar hun liefde nog steeds voelbaar is. Ze komen oorspronkelijk uit Den Haag, waar hun verhaal in de jaren '40 begon. In dit interview delen ze hun reis van hun eerste ontmoeting tot hun leven in Huize Eykenburg, vol met liefde, herinneringen en aanpassingen.

Het echtpaar ontmoette elkaar in een kousenfabriek in Den Haag, waar mevrouw Dittmar als 16-jarig meisje achter de snijmachines werkte en meneer Dittmar als monteur rondliep. "Het was niet meteen liefde op het eerste gezicht", lacht meneer Dittmar. "Ze had een hekel aan me omdat ik telkens de machines moest repareren." Ondanks hun aarzelende begin bracht het lot hen steeds weer samen, vooral tijdens feestjes die georganiseerd werden. De herinneringen aan avonden in de Haagse Jazz Club tovert een glimlach op het gezicht van mevrouw Dittmar. "Dat waren leuke tijden", zegt ze.

'We zijn altijd in de Vruchtenbuurt gebleven, dus het is fijn dat we nog steeds in onze vertrouwde omgeving zijn'

Toen de fabriek uiteindelijk sloot, zaten ze beiden zonder werk, maar meneer Dittmar vond al snel een baan als machinist in een wasserij onder de fabriek. Daar werkte hij tot hij door een hernia een operatie moest ondergaan, waarna hij geen fysiek zwaar werk meer kon doen. Hij nam verschillende banen aan tot 1990, toen het bedrijf waar hij werkte failliet ging en hij werd afgekeurd. Zelfs in deze moeilijke tijden bleef hun liefde groeien. Op 14 januari 1958 trouwden ze en sindsdien zijn ze al 66 jaar samen. Hun huwelijk werd gezegend met twee kinderen: een dochter in 1959 en een zoon zes jaar later. Het gezin woonde altijd in de Vruchtenbuurt in Den Haag. "We zijn altijd in de Vruchtenbuurt gebleven, dus het is fijn dat we nog steeds in onze vertrouwde omgeving zijn", vertelt meneer Dittmar. Elke zondag kijken ze uit naar het bezoek van hun kinderen, wat altijd zorgt voor een gezellige middag met koffie en een praatje.

De overgang naar Huize Eykenburg

Drie jaar geleden kregen ze het advies van hun arts

om te verhuizen naar een verpleeghuis vanwege de fysieke klachten van meneer Dittmar en de beginnende geheugenproblemen van mevrouw Dittmar. "De overgang naar Huize Eykenburg verliep vrij soepel", vertelt meneer Dittmar. "Ik had er niet veel moeite mee, maar voor mijn vrouw was het wat lastiger. Gelukkig konden we onze eigen meubels meenemen, waardoor het hier al snel als thuis voelde." Mevrouw Dittmar knikt instemmend en voegt toe: "We slapen nog steeds in ons vertrouwde bed, en dat voelt heel fijn."

Een nieuw thuis bij Stichting Eykenburg

In Huize Eykenburg hebben meneer en mevrouw Dittmar hun plek gevonden. "Het personeel is vriendelijk en behulpzaam, en we hebben goed contact met de andere bewoners", zegt meneer Dittmar terwijl hij hun knusse appartement laat zien. Mevrouw Dittmar houdt ervan om alles netjes te houden. "Als iemand ons komt helpen, ga ik daarna nog met de Swiffer rond", zegt ze lachend. "Ik vind het gewoon belangrijk dat het netjes is, vooral als er bezoek komt."

Ze nemen ook actief deel aan de activiteiten van Huize Eykenburg. Meneer Dittmar geniet van de gymmiddag op woensdag en helpt graag om de sfeer te verbeteren. "Als er spanningen zijn, help ik vaak om de boel te sussen.

Ik kan goed met iedereen opschieten", zegt hij met een knipoog. Mevrouw Dittmar kijkt hem lachend aan.

'Huize Eykenburg is echt ons thuis geworden'

Ondanks alle veranderingen in hun leven hebben meneer en mevrouw Dittmar elkaar en hun liefde voor elkaar behouden. Ze hebben een nieuw thuis gevonden in Huize Eykenburg, waar ze omringd worden door zorg, vriendschap en warme herinneringen. "Huize Eykenburg is echt ons thuis geworden", besluiten ze met een glimlach, dankbaar voor alles wat ze samen hebben meegemaakt en nog steeds delen.

Van atletiekbaan tot Huize Eykenburg

Meneer en mevrouw Van Crugten ontmoetten elkaar voor het eerst op de atletiekbaan. Mevrouw Van Crugten begon met atletiek toen ze 11 jaar oud was, jonger dan eigenlijk mocht. Ze wilde erop omdat haar oudere zus er al op zat. Meneer Van Crugten, toen 14 jaar, was ook actief op de atletiekbaan. Wat begon als vriendschap, groeide uit tot een liefde die hen hun hele leven zou begeleiden.

Reizen en herinneringen

Meneer en mevrouw Van Crugten reisden samen naar veel landen. Meneer Van Crugten werd geboren in Indonesië, maar moest op zevenjarige leeftijd met zijn familie naar Nederland vluchten vanwege de oorlog. Toch bleef Indonesië altijd een bijzondere plek voor hen, en ze keerden er vaak terug. Tijdens die reizen beleefden ze zowel mooie als ingrijpende momenten, zoals toen ze een heftige zeebeving en een aardbeving meemaakten. Ondanks deze ervaringen koesteren ze vooral de fijne herinneringen aan hun reizen.

Naast Indonesië bezochten ze ook andere landen, zoals Maleisië, Thailand en Oostenrijk. Reizen was iets wat ze altijd graag samen deden, en als ze erover vertellen, beginnen hun gezichten te stralen.

Deze reizen inspireerden meneer Van Crugten enorm. Al vanaf jonge leeftijd hield hij van schilderen, maar na hun reizen maakte hij steeds meer schilderijen die beïnvloed

waren door de schoonheid van Indonesië. Zijn werken kregen zelfs erkenning: hij exposeerde in België en werd uitgenodigd voor een tentoonstelling in Singapore. Indonesië heeft altijd een speciaal plekje in zijn hart gehad, en dat is duidelijk te zien in zijn kunst.

‘Dat waren de beste avonden’

Leven in Nederland

Op 25 februari 1963, trouwden ze en gingen ze in Houtwijk wonen, waar ze dertig jaar lang hun leven opbouwden. Ze kregen twee kinderen en werden later trotse grootouders van vijf kleinkinderen. Ze hadden een druk sociaal leven en genoten ervan om feestjes te geven in hun huis. De feesten gingen vaak door tot diep in de nacht. Mevrouw Van Crugten herinnert zich lachend hoe hun kinderen stiekem van de trap keken terwijl de volwassenen dansten, lachten en plezier hadden. “Dat waren de beste avonden,” zegt ze met een glimlach.

‘Het is raar als je na zoveel jaren samen opeens niet meer samen kunt wonen. We sliepen altijd samen en dat kan nu niet meer’

Verhuizen naar Huize Eykenburg

Door ouderdom veranderde hun leven. Een paar jaar geleden verhuisden ze samen naar Huize Eykenburg. Eerst woonden ze nog op de echtparenafdeling, maar toen de gezondheid van meneer Van Crugten achteruitging, had hij meer zorg nodig. Hierdoor moest hij naar een andere afdeling verhuizen, wat voor beiden erg moeilijk was. Mevrouw Van Crugten zegt: “Het is raar als je na zoveel jaren samen opeens niet meer samen kunt wonen. We sliepen altijd samen, en dat kan nu niet meer.”

Toch ziet mevrouw Van Crugten haar man elke dag. Ze brengt de was mee en zorgt dat ze samen tijd doorbrengen. Vaak drinken ze ‘s middags samen thee op het Ontmoetingsplein, waar ze nog steeds genieten van elkaars gezelschap, ondanks dat ze nu apart wonen.

Een leven vol liefde

Het verhaal van meneer en mevrouw Van Crugten gaat over liefde, reizen en mooie herinneringen. Ondanks de veranderingen in hun leven is de band die ze als jonge mensen opbouwden, nog steeds sterk. Hun liefde blijft hen elke dag bij elkaar brengen.

Mariette

In deze column deelt Mariette (mantelzorger) haar ervaring over hoe haar vader zich wonderbaarlijk snel wist aan te passen aan zijn nieuwe omgeving, ondanks de aanvankelijke uitdagingen. Ze beschrijft de reis van haar vader, van zijn eerste dagen in Scheveningen tot zijn huidige verblijf in Huize Eykenburg, en hoe zijzelf leerde het leven daar met nieuwe ogen te bekijken, geïnspireerd door de veerkracht van haar vader.

Schuldgevoel

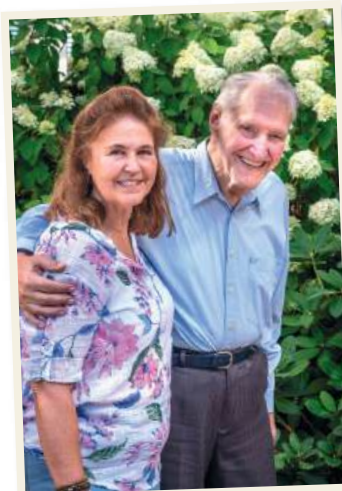
Ik vind het wonderlijk om te zien hoe snel mijn vader zich hier heeft aangepast. Ikzelf had daar aanvankelijk meer moeite mee. Mijn vader was eerst in Scheveningen geplaatst, en daar had hij het prima naar zijn zin. Maar ik werkte toen nog en was bovendien ruim acht maanden bezig om het ouderlijk huis leeg te halen, dus voor mij was dit hartstikke onhandig. Daarom wilde ik mijn vader graag in Huize Eykenburg hebben, want dat is voor mij een kwestie van de straat oversteken en de hoek om.

'Ik durfde mijn twijfels los te laten'

Maar hier was de huiskamer veel groter, en toevallig zaten er onrustige bewoners die vaak schreeuwden of zelfs agressief waren. Ik heb me toen best schuldig gevoeld dat ik mijn vader hierheen had gehaald omdat het voor mij zo lekker dichtbij was. Gelukkig bleek mijn vader zich er niets van aan te trekken en accepteerde hij alles zoals het was. En toen ik dat ontdekte, durfde ik mijn twijfels los te laten en ging ik het leven daar met andere ogen bekijken: onbevangen, net als mijn vader.

Thuis

Ik merkte dat mijn vader door zijn vriendelijke karakter makkelijk aansluiting vond bij de andere bewoners en dankbaar alle hulp aanvaardde bij de verzorging. En dat was voor mij een hele geruststelling. Inmiddels zijn we drie jaar verder en weet mijn vader niet beter dan dat dit zijn thuis is. Er is een dame op de afdeling van wie hij denkt dat zij zijn vrouw is. Hij noemt haar Maria, zoals mijn moeder heette.

Hij beseft niet meer dat mijn moeder is overleden, evenals mijn enige zus. Daarom heeft hij geen verdriet, want hij denkt dat ze er allebei nog zijn. Voor zijn gevoel heeft hij gewoon zijn oude leven voortgezet, alleen in een ander huis. En eigenlijk vind ik dat heel mooi.

'Ook de andere bewoners zijn me allemaal vertrouwd en dierbaar geworden'

Op bezoek

Ik heb hier intussen ook mijn draai gevonden. Ik kan nu vaker langskomen, omdat ik nog maar één dag in de week werk. Als ik boven kom, kijk ik natuurlijk eerst hoe het met mijn vader gaat. Maar ik ben ook blij als ik de andere bewoners weer zie. Ik maak dikwijls een praatje met ze, schuif wel eens aan bij een spelletje mens-erger-je-niet, en neem ze ook mee naar beneden als er activiteiten zijn. Ze zijn me allemaal vertrouwd en dierbaar geworden.

Ik wens dat mijn vader 100 wordt. Ik gun hem nog een aantal prachtige en onbezorgde jaren. En ik hoop dat ik dan dat kleine radertje mag zijn dat bijdraagt aan het plezier voor de bewoners.

Bigi Sma Dey

Op woensdag 14 augustus werd bij Huize Eykenburg en bij Het Zamen het Surinaamse feest Bigi Sma Dey gevierd. Dit was fantastisch! Wat hebben de bewoners genoten! Zo was er een Surinaamse band die gingen trommelen en samen met de bewoners danste. Ook konden ze lekker genieten van typische Surinaamse hapjes en drankjes. De bewoners kregen allemaal een mooie bloemenversiering om hun nek, zodat ze helemaal in de sfeer raakte. Een geslaagde dag!

Ben, onze gepassioneerde tuinier

Ben is een gewaardeerde bewoner van Huize Eykenburg, bekend om zijn toewijding aan de natuur en zijn liefde voor tuinieren. Onlangs kwam ik Ben tegen tijdens een activiteit in de tuin van Huize Eykenburg. Hoewel ik hem nog niet kende, raakten we al snel in een boeiend gesprek over zijn passies en ervaringen.

Wonen in Huize Eykenburg

Ben en zijn vrouw wonen samen in een van de zelfstandige appartementen binnen Huize Eykenburg. Door de mobiliteitsbeperkingen van Ben en zijn vrouw, is Huize Eykenburg een ideale plek voor het echtpaar. Ondanks deze uitdagingen houdt Ben zich actief bezig met alle activiteiten en kent hij de andere bewoners goed. Zijn grootste passie is tuinieren, een hobby die zijn oorsprong vindt in zijn vroege jaren met aquaria. "Vroeger had ik een aquarium en vond ik het fantastisch om die mooi in te richten met planten. Maar op een gegeven moment ben ik boven water gaan tuinieren", legt Ben uit met een glimlach.

De tuin van Huize Eykenburg

In Huize Eykenburg draagt Ben, samen met een van de huismeesters, zorg voor de tuin. Tijdens een rondleiding door de tuin vertelt Ben vol trots over de planten die hij heeft geplant en onderhouden. Zijn enthousiasme voor tuinieren is aanstekelijk en het is duidelijk dat hij veel plezier haalt uit zijn werk.

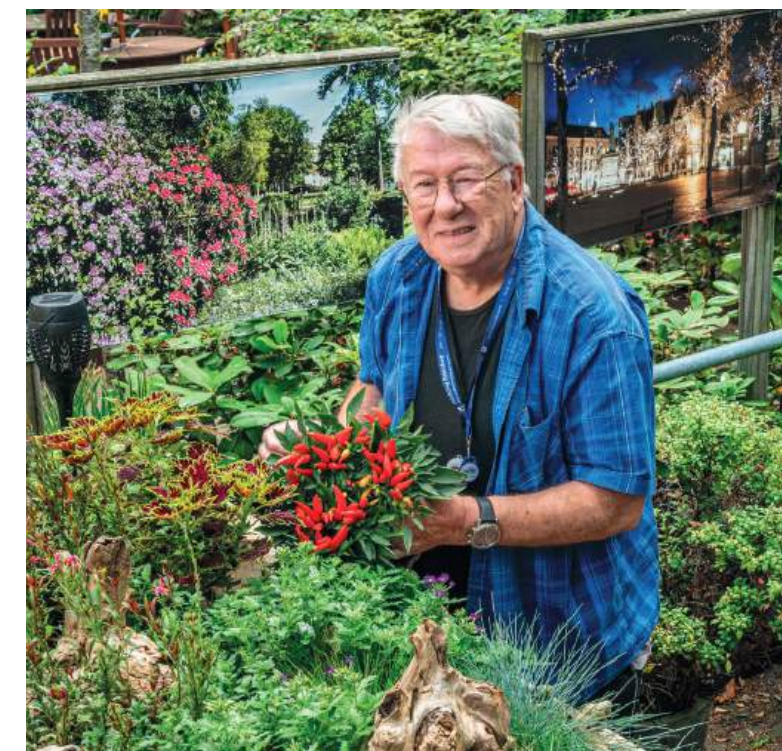
'Niemand is perfect, maar we zijn allemaal mooie mensen'

De betekenis van de beeldjes

Bij de ingang van de tuin staan verschillende beeldjes tussen de planten. Het viel me op dat elk beeldje een onderdeel mist. Ben wordt emotioneel als hij de betekenis van deze beeldjes uitlegt: "Elk beeldje heeft een bijzondere betekenis. Deze beeldjes symboliseren hoe wij bewoners van Huize Eykenburg zijn". "Niemand is perfect, maar we zijn allemaal mooie mensen", zegt Ben met een traan in zijn ogen. Het is een ontroerende herinnering aan het feit dat, ondanks de imperfecties, ieder mens zijn eigen unieke verhaal en schoonheid heeft.

Een boodschap van acceptatie

Bens woorden herinneren ons eraan dat perfectie niet het doel is. Wat echt telt is de schoonheid die we vinden in andermans verhalen en die van onszelf. Niemand is perfect, maar juist die imperfecties maken ons allemaal bijzonder.

Verbouwing van de Ontmoetingspleinen

Het Ontmoetingsplein van Stichting Eykenburg is dé plek waar bewoners, cliënten, mantelzorgers en omwonenden samenkomen voor gezelligheid en activiteiten. Hier vindt zeven dagen per week een gevarieerd en multicultureel aanbod van activiteiten plaats, waarbij iedereen welkom is. Onze enthousiaste medewerkers, vrijwilligers en mantelzorgers zorgen samen voor een warme en uitnodigende omgeving waarin iedereen zich direct thuis voelt. Maar we hebben groot nieuws! U heeft het waarschijnlijk al gemerkt, maar er hebben flinke verbouwingen plaatsgevonden van onze Ontmoetingspleinen. Wij zijn erg enthousiast!

Verbouwingen in Huize Eykenburg

Er hebben verschillende verbouwingen plaatsgevonden om het Ontmoetingsplein nog comfortabeler en gezelliger te maken. Zo is de glazen puntkoepel vervangen door een nieuwe constructie. Hierdoor is het klimaat beter te reguleren, wat bijdraagt aan een aangename sfeer. Daarnaast hebben we de bar verplaatst en hebben we gedeeltelijk gekozen voor nieuwe meubels. Dit heeft gezorgd voor een modernere en gezelligere uitstraling. Tijdens de verbouwing in Huize Eykenburg was ons tijdelijke Ontmoetingsplein verplaatst naar de kapel, zodat we u allemaal konden blijven verwelkomen. Dit was zo'n succes dat de kapel, na enige aanpassing, permanent open zal blijven om samen te komen.

Vernieuwingen in Het Zamen

Het Zamen ondergaat momenteel spannende

veranderingen. We creëren nieuwe ruimtes voor alle dagbestedingen en bewoners. Dankzij deze aanpassingen kunnen we activiteiten aanbieden in vijf verschillende ruimtes, waarvan er twee worden omgetoverd tot kookstudio's. We zijn benieuwd naar het resultaat!

Extra faciliteiten bij de Ontmoetingspleinen

Met de komst van de nieuwe Ontmoetingspleinen hebben we ook gedacht aan overige faciliteiten, zoals een extra rolstoeltoegankelijk toilet. Hierdoor kunnen bewoners en zorgmedewerkers de hele dag samen op het Ontmoetingsplein doorbrengen, waar maaltijden en activiteiten centraal worden aangeboden.

Voordelen van de vernieuwde Ontmoetingspleinen

De voordelen van het vernieuwde Ontmoetingsplein

zijn groot. Mensen kunnen weer 'thuiskomen' op de afdelingen na een dag(deel) vol belevenissen en er is een dagritme waarbij de hersenen geactiveerd worden. Beweging en verandering van omgeving leiden tot een betere nachtrust. Als laatste worden sociale contacten uitgebreid en ervaren mensen een zinvolle dag waarin ze van betekenis kunnen zijn.

Het Ontmoetingsplein, elke dag een feestje!

Activiteiten en Samenwerking

We houden bij onze activiteiten rekening met de verschillende culturen, behoeften en achtergronden van de bezoekers van onze Ontmoetingspleinen. Naast georganiseerde activiteiten, kunnen ze er ook iets lekkers kopen. Het team van medewerkers bestaat uit professionals in zorg, gastvrijheid en welzijn, vrijwilligers en mantelzorgers. Als u als mantelzorger deelneemt aan een activiteit, kunt u ook gevraagd worden om te helpen, bijvoorbeeld door mee te lopen met een bewoner, een praatje te maken of iets te drinken aan te bieden. Heeft u zelf een leuke activiteit die u wilt aanbieden op één van onze pleinen, dan kunt u ons dit laten weten via

secretariaat@eykenburg.nl of via onze teamleiders Welzijn Bas Comijs (Huize Eykenburg) of Lianne Asjes (Het Zamen).

Waar en wanneer?

Activiteiten worden georganiseerd na het ontbijt tot aan de warme maaltijd en vinden centraal plaats op het Ontmoetingsplein. De zorg volgt de bewoners. Dat wil zeggen: daar waar bewoners zijn, vindt ook zorg plaats. Dit zorgt voor een integrale aanpak waar iedereen zich gezien en gehoord voelt.

Een toekomst vol plezier en betekenis

De vernieuwde Ontmoetingspleinen van Stichting Eykenburg beloven een bron van plezier, verbinding en betekenis te worden voor iedereen die er deel van uitmaakt. Wij kunnen niet wachten om samen met u deze nieuwe hoofdstukken te beginnen en er een groot succes van te maken.

Debbie heeft acht jaar bij Huize Eykenburg gewerkt en is nu met pensioen. Op 30 juni nam ze afscheid, een emotionele dag voor zowel haar als de bewoners.

Debbie komt uit Aruba, waar ze bijna 15 jaar met veel liefde in de zorg heeft gewerkt. Toen ze naar Nederland kwam, bleek haar diploma hier niet geldig, waardoor ze geen baan kon vinden. Gelukkig bood de gemeente Den Haag hulp aan 50-plussers met een uitkering, en via een samenwerking met Stichting Eykenburg kon Debbie daar aan de slag.

Bij Huize Eykenburg werkte Debbie in de huiskamers, waar ze de bewoners op allerlei manieren ondersteunde. Ze verzorgde hun nagels, bereidde maaltijden en speelde spelletjes met hen. Dit werk gaf haar veel voldoening. “Dat is echt mijn passie,” zegt Debbie. “Ik heb altijd met veel liefde hier gewerkt en hoop in de toekomst nog parttime in de huiskamer te kunnen werken. Ik mis de bewoners en de gezelligheid enorm.”

De band tussen Debbie en de bewoners was bijzonder sterk. Ze herinnert zich met trots dat de bewoners haar goed kennen en nog vaak naar haar vragen. “Hoe mooi is dat?” zegt Debbie met een glimlach.

‘Een plek waar ouderen zich gezien, gehoord en gewaardeerd voelen’

Column door Anita Sardjoe
begeleider Dagbesteding en Haags Ontmoeten

Werken met ouderen, dat is iets wat mij altijd al heeft aangesproken. Na 33 jaar in de zorg te hebben gewerkt, moest ik door lichamelijke klachten een andere weg inslaan. Maar mijn hart lag nog steeds bij het zorgen voor ouderen. Nu werk ik ondertussen al bijna 11 jaar voor Stichting Eykenburg, waarvan 3 jaar als begeleider op de Dagbesteding en het Haags Ontmoeten.

om gaat. Mijn werk draait om het creëren van een omgeving waar ouderen zich veilig en gewaardeerd voelen. Ze hebben onze hulp nodig. Ik ben er trots op dat ik ze die kan bieden!

Anita geeft het stokje door aan Samantha de Lang, (Leerling) begeleider Dagbesteding en Haags Ontmoeten.

De interactie met de cliënten maakt mijn werk speciaal. Ze kennen je en je merkt dat het bijdraagt aan hun dagelijkse ritme. Ze zeggen vaak: “We voelen ons hier bijzonder. We worden gehaald, gebracht, verwend met eten en drinken en we krijgen veel aandacht”. Dat geeft mij zoveel voldoening. Elke dag is speciaal voor mij, vooral als ik zie dat ik ze aan het lachen krijg.

Een ander belangrijk onderdeel van mijn werk is het bieden van steun aan familie. Wanneer een cliënt naar een verpleeghuis verhuist, merk je dat dat voor familie vaak moeilijk is. Dan is het belangrijk om hen gerust te stellen en te laten voelen dat ze gehoord worden. Soms krijgen we achteraf van familieleden een bedankje, een bosje bloemen of wat lekkers. Dat ze zich gehoord voelden, doet me veel.

Een bijzonder moment was toen we een meneer begeleidten die depressief en eenzaam was. Na veel gesprekken en samenwerking met de casemanager besloten we hem naar de Dagbesteding te brengen. Het was geweldig om te zien hoe hij opbloeide tijdens zijn eerste bezoek. Hij heeft zelfs aangegeven een tweede dag per week te willen komen. Dit is waar het

Neem gerust contact met ons op

Uiteraard heeft Stichting Eykenburg vaste contactpersonen voor haar diverse diensten. Bij wie moet u zijn? Waar kunt u met uw vraag terecht? Via deze pagina in het Eykenblad helpen wij u hierin de juiste keuze te maken, zodat u zo snel mogelijk de juiste persoon aan de lijn heeft. Wij zijn telefonisch te bereiken op 070 - 750 70 00.

Vragen over:	De afdelingen van deze twee locaties hebben een eigen telefoonnummer:	
Huishoudelijke hulp	Huize Eykenburg	Het Zamen
Teamleiders Extramurale Huishouding	Benedenhuis 070 - 750 7202	Hospice Claude Monet (dag) 070 - 750 7158
Thuiszorg	Perron 1a 070 - 750 7205	Hospice Claude Monet (nacht) 070 - 750 7159
Teamleiders Extramurale Zorg	Museumplein 1 070 - 750 7227	Cor Damstraat 070 - 750 7160
Dementie of vermoeden hiervan	Bibliotheek 2a 070 - 750 7209	Piet Mondriaanstraat 070 - 750 7161
Cliënt Contact Centrum	Strandpaviljoen 2 070 - 750 7211	Vincent van Goghstraat 070 - 750 7162
Cliëntgegevens en regelingen	Bloemenhof 3 070 - 750 7203	Paulus Potterstraat 070 - 750 7163
Cliëntadministratie	Arkeneel 070 - 750 7340	Pablo Picassostraat 070 - 750 7164
Werk en vrijwilligerswerk	Klavertje 4 070 - 750 7240	
Personeelszaken	The Living Stone 070 - 750 7210	
Wonen, rondleidingen en indicaties/	Het Buitenhuis 070 - 750 7210	
Abonnement Zeker Thuis		
Cliënt Contact Centrum		
Het Coornhert		
Cliënt Contact Centrum		

Zorgweetje

- Wist je dat regelmatige sociale interactie de mentale gezondheid kan verbeteren? Het ontmoeten van vrienden, activiteiten bijwonen en gesprekken voeren kunnen eenzaamheid verminderen.
- Bij Stichting Eykenburg bieden we een warme en sociale omgeving voor onze bewoners. Op onze Ontmoetingspleinen organiseren we regelmatig activiteiten. We bieden ook Haags Ontmoeten aan om sociale contacten en een zinvolle dag te bevorderen.
- Samen werken we aan het welzijn van onze cliënten!

Prijspuzzel

‘ALS DE DAGEN LENGEN GAAT DE WINTER STRENGEN’ was de oplossing van de woordzoeker in het vorige InfoKruispunt. Mevrouw J. Vergroesen kwam als winnaar uit de bus en ontvangt van ons een cadeaubon. Van harte gefeliciteerd, de cadeaubon is naar u onderweg!

De oplossing van de nieuwe puzzel kunt u, voorzien van uw naam en adres opsturen naar Stichting Eykenburg, t.a.v. redactie Eykenblad, Postbus 64627, 2506 CA Den Haag of u kunt een e-mail sturen naar redactie@eykenburg.nl. U kunt uw oplossing insturen tot en met 10 november 2024.

B	L	M	I	V	E	R	L	I	E	F	D	H	E	I	D
L	E	B	A	T	O	R	T	E	L	D	U	I	F	J	E
O	B	E	L	A	N	G	S	T	E	L	L	I	N	G	R
E	F	P	K	I	J	T	R	E	S	P	E	C	T	I	S
M	O	O	G	U	D	J	D	L	E	I	D	V	N	A	O
E	V	S	E	S	S	S	E	D	I	I	E	L	S	M	D
N	E	T	H	U	I	S	C	C	E	E	M	I	P	E	W
V	R	I	E	N	D	S	C	H	A	P	F	N	I	N	A
E	G	O	I	O	R	K	R	O	A	E	V	D	R	W	A
R	A	I	M	E	L	A	E	C	N	P	R	E	E	O	R
T	V	R	V	A	A	A	L	O	D	G	I	R	R	N	D
R	E	J	O	B	N	R	A	L	A	I	E	S	E	E	E
O	I	I	J	K	Z	K	T	T	A	C	L	N	L	N	R
U	S	N	T	E	E	E	I	D	H	I	D	E	U	P	I
W	A	R	M	T	E	N	E	E	T	E	E	U	R	K	N
D	Z	F	A	M	I	L	I	E	K	F	N	Z	E	L	G

AANDACHT
BELANGSTELLING
BLOEMEN
BLIJDSCHAP
CHOCOLADE
DANKBAARHEID
DINER
FAMILIE
GEHEIM
GELIEFDEN
GELUK
IJVER
INSPIREREN
KAARTEN
KUS
LIEF
MAATJE
OVERGAVE
POST
RELATIE
RESPECT
ROMANTIEK
ROOD
ROZEN
SAMENWONEN
THUIS
TORTELDUIFJE
VERLIEFDHEID
VERTROUWD
VLINDERS
VRIENDEN
VRIENDSCHAP
WAARDERING
WARMTE

OPLOSSING

Stichting Eykenburg

Zorg- en dienstverlening voor ouderen

Jouw talenten. Ons doel.

Laat je talenten tot hun recht komen.
In een baan die past bij jouw leven,
jouw ambities en jouw hart voor de zorg.
En maak van elke dag een waardevolle dag.

**Kijk voor onze vacatures op
werkenbij.eykenburg.nl**

